नभवंति कार्यायेतिशेषः ॥ कव्यादाश्वादयः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ संश्रोतिमिन्छसीत्युत्तरं इतिसुपीवंब्रहीतिसंबंधः ॥ ७५ ॥ एवंगतेइत्यस्य विवरणं पराक्रमेपरिज्ञातेइ ति॥ त्वत्सहायस्य मे पराक्रमे ज्ञातेपि अस्य सुपीवस्य चिंता वालिवन्मामपि मारिष्यतीति चिंता कामनस्यादित्याश्वर्यमितिभावः ॥ ७६ ॥ यदर्थं सीतान्वेपणार्थं अय मारंभः एतत्सस्यहृपः कृतः तद्विषयं समयं कृतार्थोनिष्यन्तस्वप्रयोजनोनाभिजानाति नस्मरति ॥ ७७ ॥ वर्षाः वर्षोत्तरकालं समयकालं संकेतविषयं कालं प्रतिज्ञाय

कतार्थीत्यकृतार्थानांमित्राणांनभवंतिये॥ तान्सतानिकव्यादाःकतद्वाद्वोपभुंजते॥ ७३॥ तृनंकांचनपृष्ठस्यविकृष्ट्स्यमयारणे॥ द्रष्टुमिन्छिस्चित्यस्परंविद्यद्गणोपमं॥ ७४॥ घोरंज्यातलिनेघेषिकुद्दस्यममसंयुगे॥ तिघेषिमववज्यस्यपुनःसंश्रोतुमिन्छिस् ॥ ७५॥ कामवेगंगतेप्यस्यपित्जातेपराक्रमे ॥ त्वत्सहायस्यमेवीरनिवंतास्यात्वृपात्मज्ञ॥ ७६॥ यद्र्यमयमारंभःकृतःपरपुरंजय॥ समयंनाभिजानातिकृतार्थः प्रविग्वरः ॥ ७०॥ वर्षाःसमयकालंतुप्रतिज्ञायहरीश्वरः ॥ व्यतीतांश्वतुरोमासान्विहरन्नाववुध्यते॥ ॥ ७८॥ सामात्यपरिषत्नीढन्पानमेवोपसेवते ॥ शोकदीनेषुनास्मासुसुग्रीवःकुरुतेद्यां॥ ७९॥ उच्यतांगन्छसुग्रीवस्त्वयावीरम हावल॥ ममरोषस्ययहृपंत्र्याश्वेनमिदंवचः॥ ८०॥ नससंकृत्वितःपंथायेनवालीहतोगतः ॥ समयेतिष्ठसुग्रीवमावालिपथमन्व गाः॥ ८९॥ एकएवरणवालीशरेणिनहतोमया॥ त्वांतुसत्यादितकांतृहिनिष्यामिसवांधवं॥ ८२॥ यदेवंविहितकार्थेयदितंपुरुषर्ष भ॥ तत्तद्वहिनरश्चेष्ठत्वरकालव्यतिक्रमः॥ ८३॥ व्यतीताच्यतीतप्रायान्॥ ७८॥ पानं मयपानं॥ ७९॥ उच्यतामित्वृक्तं किवक्तव्यमित्यतआह॥

यत्रूपमिति मम रोषस्य यदूपमुचितमितिशेषः ॥ तद्भूयाइदंवचश्वब्रूयाः ॥ ८० ॥ तद्वचंआह ॥ नेति ॥ समये तिष्ठ समयंमाहासीरित्यर्थः ॥ ८९ ॥ ८२ ॥ एवंतेन वि हिते कार्ये यद्यद्भितमस्माकंतस्यच तत्तद्वृहि त्वराहेतुः कालव्यितकमः जायतेइतिशेषः ॥ ८२ ॥